

Тие капасѣзе сѣ палиле селата и градовете цѣли 12 години. Ни едно перо не е въ ежстояние да опише оние злодѣйства, които сѣ направиле кърджелиете по Бѣлгария! Сичкиятъ балкански полуостровъ е билъ запаленъ отъ единътъ край до другиятъ; уцѣлѣле сѣ само нѣколко градове и нѣколко голѣми села. Тие градове и тие села сѣ: Пловдивъ, Ямболъ, Карнобатъ, Айдосъ, Ески-Захара, Габрово, Карлово, Калоферъ и пр. Сичките малки села станале на пепель. Въ Бѣлгария (въ Добруджа), въ Тракия и въ Македония биле сѣставени нѣколко турско-бѣлгарски голѣми чети, за да са защищаватъ отъ кърджелиете; но тие чети биле разбивани тѣврде чѣсто. Македонската чета е предвождалъ гореказанинъ дѣдо Никола. Когато кърджелиете виждаде нѣкое младо и хубаво момиче, нѣкоя гиздава жена, или нѣкое милаимъ момче, то ги земале съ себѣ си и правиле съ тѣхъ всевъзможни гнусотии. Жените носиле и ме гевендии, а момчетата — олане и кѣочеци.

Освѣнъ гореказанините двѣ чети, по Бѣлгария е ходила и друга една кърджелийска чета, която е била сѣставена отъ бѣлгаре и която е предвождалъ Инджевойвода и Кара-Колйо. Най-напредъ Инджевойвода билъ простъ хайдутинъ и водилъ съ себѣ си само 70 души другари; но когато са появили турските кърджелие, то и Инджето сѣбралъ около 500 души коняници и захваналъ да прави различни пакости и на турци, и на христиане. Най-напредъ биле разбиени турските кърджелие, а послѣ и Инджето. Старците разказватъ, че Инджето е убиенъ отъ едно селско момче. Други разказватъ, че той е билъ само раненъ и че цѣ